

závazku proti manželům H-ovým, nemění ničeho na tom, že zaplacení to proti žalovaným jeví se nákladem za ně ve smyslu § 1042 obč. zák. žalobci učiněným. Ježto závazek žalovaného Bohumila Š-a k zaplacení zažalovaných 24.060 Kč s příslušenstvím plyne již z předpisu § 1042 obč. zák., nebylo potřebí blíže zabývatí se vývody žalobců v dovolací odpovědi, jimiž snaží se dokázati, že povinnost tato plyne i z předpisu § 1358 obč. zák.

Čís. 7123.

Stačí, stala-li se upomínka o zaplacení dluhu, společného oběma manželům, pouze manželí.

(Rozh. ze dne 2. června 1927, Rv II 548/26.)

Žalobě proti manželům W-ovým o zaplacení pohledávky o b a n i ž š í s o u d y vyhověly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Odvolání obmezuje se jen na to, že popírá splatnost dluhu. Dopisem ze dne 5. července 1925 zavázali prý se žalovaní zaplatiti žalobkyni dluh na požádání, byla prý tedy žalobkyně povinna oznámiti jim, kdy si zaplacení přeje, a nebyla oprávněna hned podati žalobu. Ostatně jednala prý žalobkyně o splatnosti k 30. listopadu 1925 pouze s prvním žalovaným, u něhož nelze prý předpokládati zmocnění manželky v tak důležité věci. Leč ke splatnosti stačí, došla-li výpověď do rukou prvního žalovaného jako manžela, když nebylo tvrzeno, že mu manželka správu majetku odňala, nehledíc ani k tomu, že splatnost nastala nejpozději žalobou, která při nejmenším má stejný význam jako upomínka nebo výpověď — § 406 c. ř. s. — a když ani po té žalovaní své platební povinnosti neučinili zadost.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolání, opírajícímu se o dovolací důvod § 503 čís. 4 c. ř. s., nelze přiznati oprávnění. Podle § 91 a 1034 obč. zák. jest manžel po samém zákonu oprávněn i povinen manželku zastupovati. Správně tedy odvolací soud věc posoudil, uznáv, že upomínka o zaplacení dluhu, žalovaným manželům společného, byla platně učiněna, stala-li se pouze proti manželí. Tím nastala splatnost celého žalovaným zapůjčeného kapitálu a nelze proto mluvíti o předčasnosti žaloby, když, jak nesporno, byla žalovaným k rukoum prvžalovaného dopisem žalobkyně ze dne 7. listopadu 1925 s udáním lhůty splatnosti ku dni 30. listopadu 1925, celá pohledávka vypovězena a na to žaloba o zaplacení její teprve dne 15. ledna 1926 podána.

Čís. 7124.

Ochrana československé měny a oběhu zákonných platidel (vládní nařízení ze dne 29. února 1924, čís. 46 sb. z. a n.).